



g a n a C e n i

saqarTvelos saxeliT

12 აპრილი, 2018 წელი

ქალაქი ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის მოსამართ-ლემ **მარინე იმერლიშვილმა** ერთპიროვნულად, ზეპირი მოსმენის გარეშე განვიხილე ლ— ა-----ის ბრალდების №----- სისხლის სამართლის საქმე.

ლ— ა-----ე, დაბადებული 1-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, საშუალო განათლების მქონე, ქორწინებაში მყოფი, ნასამართლობის არ მქონე, მცხოვრები თ-----ში, მსჯავრდებულია ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 5 თებერვლის განაჩენით დანაშაუ-ლისათვის, გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (ორი ეპიზოდი) და შეფარდებული აქვს თავი-სუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩათვლილი აქვს პირობით 02 (ორი) წლის გამო-საცდელი ვადით და დამატებითი სასჯელის სახით დანიშნული აქვს საზოგადოე-ბისათვის სასარგებლო შრომა 120 (ასოცი) საათი;

aRwerilobiTi nawili:

ლ— ა-----ეს გასაჩივრებული განაჩენით მსჯავრი დაედო ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობისათვის, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკი-ვილი და ტანჯვა, და რასაც არ მოჰყოლია სსკ 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლით გათვალისწი-ნებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის და ორსული ქალის მიმართ (ორი ეპიზოდი).

აღნიშნული გამოიხატა შემდეგში:

არასრულწლოვანი ა-- ნ-----ი, 2017 წლის 7 მარტიდან, არარეგისტრირებულ ქორ-წინებაში იმყოფება ლ— ა-----ესთან. თანაცხოვრების პერიოდში, 2017 წლის მაი-სიდან, რამდენიმე თვის განმავლობაში, ლ— ა-----ე და ა-- ნ----

-----ი სამუშაოდ იმყოფებოდნენ თურქეთის რესპუბლიკაში. აღნიშნულ პერიოდში ა-- ნ-----ი და-ორსულდა, რის გამოც ვერ მუშაობდა და იმყოფებოდა სახლში. ამის გამო გაბრაზებული ლ— ა-----ე მეუღლეს აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას. ერთერთი ასეთი კონფ-ლიქტის დროს, ლ— ა----- ხელი დაარტყა სახის არეში ა-- ნ-----ს, რა დროსაც ამ უკანასკნელმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. საქართველოში ჩამოსვლის შემდეგ, ა-- ნ-----ი და ლ— ა-----ე ცხოვრობდნენ თ-----ის რაიონის სოფელ ბ-----ი, ლ— ა-----ის ბებუის - ნ--- ბ-----ის სახლში. აღნიშნულ მისამართზე ყოფნისას, 2017 წლის 25 ნოემბერს, ლ— ა-----, წინასწარი შეცნობით, ორსულ, არასრულწლოვან მეუღლეს – ა-- ნ-----ს ხელი დაარტყა სახის არეში რა დროსაც ა-- ნ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. არასრულწლოვანი ა-- ნ-----ი, 2017 წლის 7 მარტიდან, არარეგისტრირებულ ქორ-წინებაში იმყოფება ლ— ა-----ესთან. თანაცხოვრების პერიოდში, 2017 წლის მაისი-დან, რამდენიმე თვის განმავლობაში, ლ— ა-----ე და ა-- ნ-----ი სამუშაოდ იმყოფებოდნენ თურქეთის რესპუბლიკაში. აღნიშნულ პერიოდში, ა-- ნ-----ი და-ორსულდა, რის გამოც ვერ მუშაობდა და იმყოფებოდა სახლში. ამის გამო გაბრაზებული ლ— ა-----ე, მეუღლეს აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას. ერთერთი ასეთი კონ-ფლიქტის დროს, ლ— ა----- ხელი დაარტყა სახის არეში ა-- ნ-----ს, რა დროსაც ამ უკანასკნელმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. საქართველოში ჩამოსვლის შემდეგ, ა-- ნ-----ი და ლ— ა-----ე ცხოვრობდნენ თ-----ის რაიონის სოფელ ბ-----ი, ლ— ა-----ის ბებუის - ნ--- ბ-----ის სახლში. აღნიშნულ მისამართზე ყოფნისას, 2017 წლის 4 დეკემბერს, ა-- ნ-----მა რამდენჯერმე დაურე-კა მეუღლეს და ჰკითხა ადგილსამყოფელი, რის გამოც გაბრაზებულმა ლ— ამბროლა-ძემ, სახლში დაბრუნების შემდეგ, დაახლოებით 21:00 საათზე, წინასწარი შეცნობით, ორსულ, არასრულწლოვან მეუღლეს - ა-- ნ-----ს ხელი დაარტყა სახის არეში, რა დროსაც ა-- ნ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 5 თებერვლის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს პროკურორმა ვ----- ნ-----მ და მსჯავრდებულმა ლ— ამბრო-ლაძემ.

აპელანტი, პროკურორი ვ----- ნ----- თავისი სააპელაციო საჩივრით ითხოვს მსჯავრდებულ ლ— ა-----ის მიმართ საპატიმრო სასჯელის განსაზღვრას. მოთხოვნას ასაბუთებს იმ მოტივირებით, რომ სასამართლომ არ გაითვალისწინა ლ— ამბრო-ლაძის მიერ ჩადენილი დანაშაულის ხასიათი და მისგან გამოწვეული შედეგი. კერძოდ ლ— ა----- ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა ორსულ მეუღლეს. ლ— ა-----ე წარსულში ნასამართლევია განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის. არსებობს დანაშაულებრივი ქმედების გაგრძელების მაღალი რისკი, რომლის აღსაკვეთადაც აუცი-ლებელია მკაცრი სასჯელის გამოყენება, რომელიც გახდებოდა ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილების მყარი გარანტი. ლ— ა-----ისათვის დანიშნული სას-ჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების განხორციელებას.

მსჯავრდებული ლ— ა-----ე თავისი სააპელაციო საჩივრით ითხოვს მის მიმართ შეფარდებული პირობითი მსჯავრის შეცვლას საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრო-მით, რასაც ასაბუთებს იმ მოტივირებით, რომ სასამართლომ არ გაითვალისწინა ის გარემოება, რომ იგი მუშაობს კერძო სამუშაოებზე და საქართველოს სხვადასხვა ქალაქე-ბის გარდა სამუშაოებს ასრულებს საზღვარგარეთ, თურქეთში. ამაში მას ხელს შეუშლის პირობითი მსჯავრი და რაც გამოიწვევს ოჯახის რჩენისათვის ისედაც მცირე ანაზღაურების შემოსავლის კიდევ შემცირებას.

samotivacio nawili:

სააპელაციო პალატამ გააანალიზა საქმეში არსებული მტკიცებულებები, სააპელაციო საჩივრის მოტივირებანი და მოთხოვნები, მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამარ-თლოს მსჯავრდებულ ლ— ა-----ის ქმედებისათვის მიცემული აქვს სწორი იური-დიული კვალიფიკაცია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (ორი ეპიზოდი).

რაც შეეხება მსჯავრდებულ ლ— ა-----ის მიმართ დანიშნულ სასჯელს, სააპელა-ციო პალატა მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ ლ— ა-----ის მიმართ სასჯელის დანიშვნისას გაითვალისწინა როგორც შემამსუბუქებელი, ასევე დამამძიმებელი გარემოებები, რომ მან დანაშაული ჩაიდინა წინასწარი შეცნობით ორ-სული ქალისა და არასრულწლოვნის მიმართ, ასევე ის გარემოება, რომ იგი ნასამართ-ლობის არ მქონეა, აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს. სასამართლოს მიერ გათვალისწინებული იქნა აგრეთვე საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზნები, იმავე კოდექსის 53-ე მუხლით განსაზღვ-რული სასჯელის დანიშვნის ზოგადი საწყისები, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, ქმედების განხორციე-ლების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი და ლ— ა-----ს შეუფარდა 01 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაუთვალა პირობით 02 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით, მასვე დამატებითი სასჯელის სახით დაუნიშნა საზოგადოებისათვის სასარგებ-ლო შრომა 120 (ასოცი) საათის ვადით. სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ შეფარდე-ბული სასჯელი სრულად შეესაბამება ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს, ხასიათს, ხარისხს, მსჯავრდებულის პიროვნებას და არ არსებობს გასაჩივრებული განაჩენით დანიშნული სასჯელის ნაწილში მსჯავრდებულისათვის საუარესო ან სასიკეთო ცვლი-ლების შეტანის საფუძველი.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 5 თებერვლის განაჩენი ლ— ა-----ის მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელი, ხოლო საა-პელაციო საჩივრები არ უნდა დაკმაყოფილდეს უსაფუძვლობის გამო.

sarezolucio nawili:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და

d a a d g i n a :

ლ— ა-----ის ბრალდების სისხლის სამართლის საქმეზე ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 5 თებერვლის განაჩენი დარჩეს უცვლელი:

ლ— ა-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (ორი ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვე-პუნქტით (2017 წლის 25 ნოემბრის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულისათვის – თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართ-ლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვე-პუნქტით (2017 წლის 25 ნოემბრის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულისათვის – თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართ-ლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 44-ე მუხლის საფუძველზე, ლ— ამბრო-ლაძეს დამატებითი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 120 (ასოცი) საათის ვადით;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, ერთმა, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2017 წლის 4 დეკემბრის ეპიზოდით) დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმოს მეორე სასჯელი და საბოლოოდ, ლ— ა----- --ეს დანაშაულთა ერთობლიობით სასჯე-ლის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე, 64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით 02 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

მასვე, დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნოს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 120 (ასოცი) საათის ვადით.

გაუქმდეს ლ— ა-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო და გირაოს შემტანს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში დაუბრუნდეს გირაოს თანხა საქმის განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილების საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალ საჯარო სამართლის იურიდიულ პირში – აღსრულების

ეროვნულ ბიუროში წარდგენის გზით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის საფუძველზე, პირობითი მსჯავრის აღსრულების პერიოდში, ლ— ა-----ეს დაეკისროს მოვალეობა პრობაციის ეროვნული სამსახურის ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ხოლო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 66-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში ლ— ა-----ის ყოფაქცევაზე კონტროლის განხორციელება დაევალოს პრობაციის ეროვნულ სამსახურს, მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით;

ასევე, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის მოხდაზე კონტროლის განხორციელება დაევალოს პრობაციის ეროვნულ სამსახურს, მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით;

სააპელაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდეს.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში მისი დადგენიდან 01 (ერთი) თვის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით, საკასაციო წესით.

მოსამართლე:

marine imerliSvili